

Editorial

Revista Catalana de Psicoanàlisi, Vol. XXXIX/1

Hem anat preparant aquest número d'estiu en un moment de gran convulsió arran de la invasió de Putin a Ucraïna i la seva amenaça d'utilitzar les armes nuclears. L'esclat d'una guerra a Europa era quelcom que ja no imaginàvem possible i que ens ha trasbalsat enormement. Però no es tracta només de prendre consciència de la guerra a Ucraïna, sinó de totes les guerres. És dur veure com «l'enemic» es presenta com un dimoni i així es perpetuen els cercles viciosos de l'odi i la por. Per tot això, hem volgut incloure diversos articles que ens ajudin a pensar-hi. Voldríem estimular el que Meltzer va anomenar les *funcions emocionals introjectives*: generar amor, promoure esperança, contenir el sofriment depressiu i pensar.

Així, a *Clàssics vigents* tornem a oferir-vos l'escrit de **Freud** de l'any 1933 titulat «Per què, la guerra?», que es va publicar l'any 1984 al primer volum de la *Revista Catalana de Psicoanàlisi*. Tot seguit, trobareu el comentari de **Neri Daurella**. També Hanna Segal es va aproximar a la guerra amb una visió psicoanalítica i va crear a Londres una associació anomenada *International Psychoanalysts for the Prevention of Nuclear War*. Ella volia implicar els psicoanalistes i la societat en general en la prevenció de la guerra i contribuir a prendre consciència del perill de les armes nuclears. **Jordi Sala** ens ofereix l'article «Reflexions a propòsit de “*Silence is the Real Crime*”, de Hanna

Segal. Amenaça atòmica, crisi ecològica i crisi climàtica», on comenta aquest text de Segal que, malauradament, segueix sent d'actualitat i en el qual l'autora afirmava que davant de les injustícies, de l'abús de poder polític, militar i econòmic, no podem callar. Avui dia, l'amenaça nuclear segueix vigent, les situacions injustes augmenten arreu del món i la conjuntura ecològica i la climàtica amenacen la vida sobre el planeta com la coneixem fins ara. I Sala també afirma que no podem callar i fer veure que no passa res. Comptem també amb la ressenya d'un interessant article de **Howard B. Levine** titulat «*Psychology of the Nuclear Threat*» i amb una *Carta a les editores* on **Jean-Yves Hayez** ens parla de l'impacte psíquic de la guerra en els infants i invita els lectors a comentar les seves aportacions.

Continuant encara amb l'impacte de la covid, **Cosimo Schinaia** ens ofereix un article innovador on explora les nostres vivències dels espais domèstics arran de la pandèmia i assenyala la necessitat de tenir intimitat i les conseqüències de perdre-la.

A *Teoria, tècnica i clínica psicoanalítiques*, comptem amb dues aportacions. **Rafael E. López-Corvo**, a «Traumes preconceptuals i el cas de l'home amb l'espatlla dislocada (o un pensament silvestre a la recerca d'un pensador)», planteja que una gran majoria de psicopatologies són producte de «traumes preconceptuals» que han tingut lloc en la primera infància —quan la ment no pot proveir-los de significat— i constitueixen l'«estat traumatitzat de la ment». A partir del model de Bion de continent↔contingut, **Antonio Pérez-Sánchez**, al seu article «La funció analítica: dimensió femenina i dimensió masculina», assenyala en la funció analítica una dimensió femenina en contínua interacció amb la masculina i presenta les cinc sessions d'anàlisi d'una setmana per il·lustrar-ho.

Trobareu també dos articles que fan referència a conflictes en diferents etapes del desenvolupament. **Hilda Botero** ens parla dels riscos per a la salut emocional de la separació de la mare i el bebè en una Unitat Neonatal. **Alfons Icart i Jordi Freixas** plantegen la necessitat d'introduir la família per tractar els adolescents que es neguen a rebre tractament.

A l'apartat *Avui comentem*, a més de la recensió de l'article de H. B. Levine, hi trobareu les recensions d'aquests llibres, que confiem que seran del vostre interès: «*Clínica del significado. El vértice Bion/Meltzer*», de Carlos Tabbia; «*The Hidden Spring. A Journey to the Source of Consciousness*» («La font oculta. Un viatge a l'origen de la consciència»), de Mark Solms; «*En juego. Teoría y técnica del juego en la práctica clínica actual*», editat per Rosa Royo *et. al.*; i «*Nadie nace en un cuerpo equivocado*», de José Errasti i Marino Pérez Alvarez.

Per acabar, us vull comunicar que amb aquest volum d'estiu jo (Anna Romagosa), després de deu anys com a coeditora, m'acomio de vosaltres. Com a coeditora de la *Revista* he intentat mantenir el llegat dels fundadors,

Pere Folch i Júlia Coromines, i de tots els editors que m'han precedit. Recordo quan l'any 2004 Pere Folch va demanar-me que entrés a formar part del Consell de redacció de la RCP, i vaig acceptar. Llavors no podia imaginar-me que l'any 2013 acabaria assumint la tasca d'edició. Folch em va dir que calien persones que estimessin la llengua catalana i la psicoanàlisi i que tinguessin il·lusió per contribuir a fer de la revista un referent en català dins el món de la psicoanàlisi i la salut mental. Va afegir que era important no cedir a possibles pressions per convertir la revista en bilingüe. Ho recordo i ho comparteixo amb vosaltres en aquest moment de retrocés en l'ús social del català i de la renúncia a la llei d'immersió lingüística. Penso que ens cal una actitud compromesa i serena, i no oblidar que el català és cosa de tots; l'impuls per l'ús de la nostra llengua depèn de la tenacitat de tots, també de vosaltres, lectors, que ens continueu donant suport.

Les editores estem molt contentes d'haver trobat algú il·lusionat amb la *Revista* que substituirà l'Anna a partir del volum d'hivern: la nostra companya i amiga Marta Areny. Ens alegra enormement i ens enorgulleix —per la part que ens toca— que la *Revista Catalana de Psicoanàlisi* continuï ben viva.

Bona lectura i bon estiu!

Les editores